

[Lisbet Hindsgaul.]

vinter ved adskillige møder taget netop dette lovforslag frem i dets grundlinie for ligesom at prøve, hvordan mennesker udenfor den snævre kreds så på en lovgivning på dette område. Jeg tror, jeg kan sige, at jeg har haft dette lovforslag fremme på mellem 12 og 15 møder for at hjælpe mig selv i de overvejelser, jeg har haft i arbejdet. Jeg har ikke i denne møderække truffet en eneste taler, der gik imod mit synspunkt, til trods for at jeg fremførte lovforslagets grundsætninger i en objektiv fremstilling, så man ikke i første omgang kunne vide, hvorledes min stilling var. Man kan naturligvis dertil sige, at denne tilslutning er sket efter en flygtig vurdering af problemet uden de lange overvejelser, som vi alle kender; det skal også tages med, når man fremsætter sådanne betragtninger. Men jeg kan ikke komme udenom, at der hos store dele af befolkningen, hvoraf mange jo er problemet *adoptivbarnet* på nærmeste hold, er en dyb forståelse af, at dette skridt må være at betragte som et dybt alvorligt foretagende, hvor først og fremmest barnets interesser står på spil, forsvarsløst som det hentes og forsvarsløst som det lever sine første år. Derfor har mindretallet måttet tage den stilling at fremsætte det underændringsforslag, som jeg påny beder tingets medlemmer stemme for.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Hvad der kalder mig frem, er hovedsageligt det ærede medlem hr. Federspiels unægtelig noget overraskende bemærkninger om den tilbagegang, der er i det nordiske lovsamarbejde. Hans bemærkninger om, hvorledes familieretskommissionens arbejde er blevet forringet gennem årene, er unægtelig en overraskelse for den, der gennem de sidste 10—12 år har beskæftiget sig med nordisk lovsamarbejde. Det skulle jo ikke være det, der blev resultatet af, at man for 5—6 år siden, hovedsageligt på det ærede medlem hr. Elmquists initiativ, skred til at få oprettet en permanent ekspertdelegation for det nordiske lovarbejde, en delegation, der bl. a. også beskæftigede sig med familieretslovgivningen. Det ærede medlem hr. Federspiel havde endog den dristighed at sige, at vor lovgivning vedrørende børns retsstilling var et tilbageskridt. Jeg kan fortælle det ærede medlem hr. Federspiel, at på de allervæsentligste punkter er vor lovgivning vedrørende børns retsstilling et forbillede hele verden over. Det ærede medlem hr. Federspiel skulle vel ikke være uvidende om det.

Det forekom mig endvidere nærmest malplaceret i denne debat, der drejer sig

om så dybt alvorlige forhold som et barns skæbne, at nævne et ord som husdyrvoldgift. Jeg vil ikke engang replicere på det, fordi jeg synes, at det nærmest er smagløst. Det ærede medlem henviste til de eksempler, der var opregnet i udtalelsen fra justitsministeriet, og nævnte, at kun et enkelt eksempel, nemlig det med psykopati, havde interesse i denne forbindelse, og selv ikke i det tilfælde ville man efter den gældende lov have kunnet opnå ophævelse af adoptionen. Her må jeg gøre opmærksom på, at vi ikke alene kan gå ud fra de eksempler, som vi har fået forelagt i justitsministeriet. Sagen er den, at den gældende lov ikke har muliggjort, at ophævelse kunne ske i de og de tilfælde, og der kan jo muligvis have været folk, som er gået til deres sagsfører om det, og han har så sagt, at det kunne ikke lade sig gøre, og at en henvendelse til ministeriet eller andre myndigheder derom ville være unyttig.

Til det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul, hvis synspunkter jeg fuldtud anerkender, vil jeg kun sige, at også jeg af hensyn til min samvittighed på møder rundt om i landet, når jeg har talt om justitsministeriets lovforslag i det løbende år, netop har fremdraget adoptionslovforslaget. Jeg har fremdraget det både i foredrag og ved diskussionsmøder, og jeg har på den anden side heller ikke mødt nogen, der ikke var enig med „den sidste ærede taler“.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslaget til det stillede ændringsforslag
forkastedes med 31 stemmer mod 21.

Ændringsforslaget til § 2

vedtoges med 31 stemmer mod 21.

§ 2, således ændret, og §§ 3—4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagts overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Korsgaard): Med skrivelse af d. d. oversender folketingets formand:

Forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 255 af 27. maj 1950 om ændring i lov om motorkøretøjer, lov om af-